

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν ὁδῷ Φλωσσά, ἀριθ. 55

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ
Ἀπο τῆς 1 Ἰανουαρίου ἕως 1 Ἰουλίου
Ἑξωτερικοῦ ὁρ. 6 — Ἑξωτερικοῦ ὁρ. χρ. 8.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΠΙΓΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἔργον τῶν ἀρχόντων μας καὶ τὸ ἰδικόν μας καθήκον, ὑπὸ Μιχ. Γ. Παλαιοῦ. — Ἰδιαιτερεὶα φυλακῆς διὰ τοὺς ἐγκληματίους κληρικούς, ὑπὸ Γ. — Ἄντ. Ἰρακλιντώνη. Τὸ σφύρι καὶ τὰ λιθάρια ἢ δυνάμεις τῆς κοινοπράξιας. — Τὰ περὶ καταρτισμοῦ τῆς νέας ἱεραρχίας, ὑπὸ Μιχ. Γ. Παλαιοῦ. — Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἐπιτομὴ ἱατροῦ Θ. — Ὁ Εὐαγγελικὸς Νόμος ὑπὸ Τιμοθέου Ἀναστασίου, ὑπὸ Π. Κ. Γκορογιάννη. — Τὸ ζήτημα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Χαλκίδος. — Ἐκ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 22 καὶ 29 Ἀπριλοῦ. — Κήρυγμα «Ἀναπλάσεως».

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΙΚΟΝ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

Συμβαίνει τι θλιβερῶς παρὰ τὸν παρ' ἡμῶν. Ἀλλαχοῦ οἱ ἀρχόντες ἀντιπροσωπεύουσι συνήθως τὸ ἀριστερόν καὶ ὑγιέστερον μέρος τῆς κοινῆς συνειδήσεως, καὶ διὰ τῆς πολιτείας τῆς συνετῆς, τῆς νομιμοφρονος, τῆς φιλοπατρῆδος, προάγουσιν αὐτὰ. Καθὼς καὶ οφείλουσι, καὶ καθὼς πρέπει, δὲν λέγονται μόνον κεφάλαια τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ εἶνε ὑπέροχοι εἰς γνώσιν, εἰς ἀρετὴν, εἰς πείραν, εἰς πρόνοιαν, εἰς ἀποργίαν ἀρχόντων, καὶ τοῖς ἀξίζει νὰ ἀρχουν.

Ἐνθ' αὖτ' αἱ ἰδικὰ μας πράγματα τελοῦνται κατ' ἀντιστροφὴν. Ὅσοι ἐπιδοκίμουντες ὡς κεφαλαί, δὲν ἤλπιον νὰ εἶνε οὐκ πλέον πόδες, ἀλλ' οὐδὲ ὀνυχες εἰς τοὺς πόδας. Τί ἀντιπροσωπεύουν; Τὸ σαφέστερον καὶ φαυλότερον μέρος τῆς κοινῆς συνειδήσεως καὶ γνώμης. Καὶ ἀπὸ τοιαύτης ἀποφύσεως εἶνε ὑπέροχοι. Ὑπέροχοι εἰς τὸ μηχανεύεσθαι, ὑπέροχοι εἰς τὸ ἀδρανεῖν, ὑπέροχοι εἰς τὸ κακοποιεῖν.

Πῶς κατέχουσιν τὰς θέσεις; ὡς πορθηταί. Πῶς διαχειρίζονται τὰς ἀρχάς; ὡς ἐπιδορμῆς κατακτῆται. Ἰνα φείδωνται καὶ διαρπαζόντων, ἵνα θύσουν καὶ ἀπολέσουν.

Εἰς οὐδὲν φῦλλον ἀνεπιτήδευτοι, εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν δοκιμασι. Ὡς τὰ κακὰ πνεύματα, δὲν βλέπτουν μόνον ἐξ ἀνάγκης πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τέρψεως καὶ ἡδονῆς.

Εἰ τις χρηστὸς, τοὺς ἐνοχλεῖ· εἰ τις πονηρὸς, τοῖς εὐδραστεῖ.

Παρατηρήσατε τὴν ὁρᾶσίν των, ὅλην δέ. Διεκρίθησαν. Ἄλλ' εἰς τί; εἰς τὴν ἀποσύμβασιν. Καὶ ἀνυψώθησαν. Ἀλλὰ ποῦ; ἐπὶ ἐρείπιων.

Αἱ ἐπαγγελίαι των διπλαῖ. Ἡ μία πρὸς τὸ ἔθνος· καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὸ κόμμα. Καὶ ἡ μὲν πρώτη πρὸς ἀπάτην, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς καταστροφὴν.

Καὶ ὁ πατριωτισμὸς των;

Ὅταν δὲν ἦνε προσωπεῖον, εἶνε σκούφια, τόσον ἐπιπολαιῶς στέφουσα τὴν κεφαλὴν των, ὥστε νὰ καταρρίπτηται εἰς τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ κομματικοῦ ἀνέμου.

Ὁ Δημοσθένης ἔλεγεν ὅτι ὅπου λείπουν τὰ πράγματα, δὲν τὰ λόγια εἶνε τι μάταιον καὶ κενόν.

Παρατηρήσατε λοιπὸν τὰ πράγματα. Παρατηρήσατε τὴν διοίκησιν, παρατηρήσατε τὴν διακρίσιν, παρατηρήσατε τὴν ἐκπαιδεύσιν, παρατηρήσατε τὴν ἐκκλησίαν, παρατηρήσατε τὰ εἰσπρακτικὰ μας, τὰ στρατιωτικὰ καὶ τὰ ναυτικά μας πράγματα παρατηρήσατε, καὶ τὰς ποικίλας μας πληγὰς καὶ ἀθλίότητας, πῶς τίποτε δὲ μὲν ὀρθόν οὐδὲ ἐν ἐμάλῳ τι λειτουργεῖ, πῶς τὰ πάντα γέμει ἀκηρία, ἀφύρητος καὶ σήψις δυσωδίας, καὶ τότε κρίνατε καὶ χαρακτηρίσατε, ὡς πρέπει καὶ δίκαιον εἶνε, τὸν πατριωτισμὸν τῶν πολιτευομένων μας.

Καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη ἐξ αὐτῶν, ὅτινες ἤλθον ὅχι ἐρημοὶ ἀπὸ πᾶν εὐγενὲς ἰδανικόν, δὲν ἤρξαντο νὰ τὸ ἀπορρίψουν καὶ νὰ τὸ συγκυλίσουν μαζὶ μὲ τὸν ἐκτὸς των εἰς τὸν βόρρυ θόρον.

Εἶνε διὰ τοῦτο αὐτοὶ ἀνεύθυνοι;

Ἀλλὰ καμμία ποτὲ δικαιοσύνη δὲν ὀκ κηρύξει ἀθώον ἐγκληματίαν, μόνον ἐπὶ τῇ λόγῳ ἢ συνετέλειαι τὸ κακούργημα μετὰ ταλάντων τινῶν, μὲ τῷ τινὶ ἱσθῶς συνειδήσεως, καὶ χωρὶς ἐξ ἀρχῆς νὰ τὸ ἀποδέχηται ὁλόκληρον.

Καὶ ἡ εὐθύνη των εἶνε ἐτι βικρυτέρα, ὅταν λάβῃ τις ὑπ'

ὄψιν του ὅτι ὁ λαὸς μας δὲν ἔχει ὅλους τὸς ἀποφθαρμένους, ὥστε μόνον διὰ τῆς φυλοτότητας νὰ δύναται τις νὰ στηρίξῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροήν.

Μεγάλη αὐτοῦ μερίς, καὶ σήμερον ἀκόμη, δὲν ἔχει μὲν ἀρ' ἐκ τῆς τῆς δυνάμιν κρατοῦντας ν' ἀναδείξῃ πολιτικούς χρηστούς· ἀλλ' ἂν παρουσιάζοντο πολιτικοὶ τοιοῦτοι, θὰ ἤδυναντο νὰ ἐκπαιδεύωσι τὴν δυνάμιν ταύτην καὶ βαλμηδὸν νὰ τὴν ἐπιβάλωσι πρὸς ὅλῃν τοῦ Κράτους καὶ ὅλῃν τῆς ἐκείνης.

Δὲν τὸ ἔαμυν ἐν τούτοις.

Διὰ τί;

Ἡθικῶς ἀνεργάτιστοι, μὲ παιδευσιν ἄνευ Θεοῦ, χωρὶς χρηστότητα, ἀρχὴ καὶ χωρὶς πεπαιωτισμὸν, ἐπομένως καὶ χωρὶς αὐταπάρνησιν, ἐν πυρετῇ φιλαρχίας, ἐν βουλημῇ κενοδοξίας, μὲ πάθη, ὅχι μὲ ἰδέας, μὲ ἐνστικτὰ, ὅχι μὲ ἀρχάς, ἀντὶ διὰ τῶν χρηστοτέρων νὰ ζητήσωσι τὴν νίκην κατὰ τῶν φλυσιωτέρων, ἐπέβησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀποφθαρμένων, καὶ τίποτε δὲν παρέλειψαν, διὰ νὰ μολύνωσι τὸ πᾶν.

Εἰς χεῖρας τῶν ἡθικῶς ὑπῆρξαν ὡς μεγάλη ἐκμαυλιστρία, καὶ ἡ ἐκπαιδεύσις ὡς μεγάλη παραγωγή. Διὰ τῆς πρώτης ἐπέβησαν τὴν ἀνομίαν· διὰ τῆς δευτέρας τὴν κατέστησαν ἀγαπήτην. Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν δυνάμιν πρὸς διάπλασιν χαρακτῆρων ἀγῶν, ἰσχυρῶν, ἀμέμπτων, ἡθικῶς ἀντοχῆς ἀκαταβλήτου, τὴν Ἐκκλησίαν τὴν φωτοδοεῖν καὶ ζωοποιεῖν, ἀπὸ σχεῖλου σατανικοῦ, ἀπὸ σκοποῦ φάλλου, διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῶν πρὸς αὐτὴν ὅπου ὤρκειον νὰ τὴν βοηθῶσι, καὶ διὰ τῶν ἐπεμβάσεων τῶν ὅπου τοὶ ἐπέβησαν ν' ἀπέχωνται, τὴν ἀφῆκαν ἢ τὴν ἐξεδίωξαν νὰ καταντήσῃ τοιαύτη, ὥστε, λησιμονημένη διὰ τῆς ἀδυναμίας τῆς καὶ γνωστομένη διὰ τῶν παρεκτροπῶν τῆς, νὰ κινή τὴν ἀθυμίαν τῶν πιστῶν, νὰ προκαλῇ δὲ τὴν καταφρόνησιν τῶν ἀπίστων.

Ἐνεκα τούτων ἡ ὑγιεινὴ μερίς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅση ὑπελείφθη τοιαύτη, ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Ἰλπιζέτο ὅτι τὰ τελευταῖα καθήματα θὰ ἴσχυον νὰ ὀύσωσι νέαν τροπὴν εἰς τὰς βλέψεις, νὰ ἦθῃ καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν πολιτικῶν μας. Ματαίᾳ ἔλπισι. Ἡ πῶρως ἀπέκλεισε τὴν ὁδὸν τῆς μετάνοιας. Οἱ δὲ μετροπαθέστεροι, ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἰησοῦ καὶ αὐτοῦ, ἐξ ἡθικῆς ἀδυναμίας, τῶν πολιτικῶν πειρασμῶν κατωτέρω, ἐξήκολούθουν νὰ κάμνουν, κατὰ τὸν Πλάτων, ὅχι τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον θέλουν, ἀλλὰ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουν.

Οἱ εὐσεβέστεροι ἰδίᾳ ἐκ τῶν πολιτικῶν ὀφείλουν σοβηρώτερον ἐπ' ὄψιν τῶν νὰ θέσουν, ὅτι τελεῖται παρ' ἡμῖν. Τοῦτο μὲν ἐκ προθέσεως, τοῦτο δὲ ἐξ ἀναγκῆς, ἡ πολιτικὴ ἐξήκολούθησε νὰ συντελῇ τὸ ἔργον τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξαφανίσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθητικῆς, ἡ αὐτοῦ ὁ αἰσθητικὸς καταστῇ ἀνεπαρκὴς.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τῶν ἀρχόντων μας. Θέλουν τὸν λαὸν ὑπὸ τὰ πέλακα τῶν κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὰς πέτερας τῶν. Ἀντὶ κηδεμόνων, ἔχθροι. Ἀντὶ πατέρων, πύρραντοι. Ἀντὶ σωτῆρων, ὀλετήρες.

Ἡ συνειδήσις δὲν τοὺς ἐμποδίζει.

Ἡ φιλοπομία δὲν τοὺς ἀναγκάζει.

Πρὸ θὰ καταντήσωμεν;

Αἶ! ἢ θὰ ἦτο τοῦ αἵτους, τὸ κορύφωμα, ἂν ὁ Ἑλληνισμὸς κατέσχευε τὸς τῶν βουλημάτων, διὰ νὰ καταντησθῇ τὸς ὅλῃς, ἔως, καὶ ἂν ἡ πίστις ἔλειπε, ὅστις τὸ αἶμα τοῦ ἔχουσεν ὑπὲρ ἡμῶν, τὸς πεισμένους καὶ δολίως καὶ μοχθηρῶς σήμερον πολεμουμένη, δὲν εὖρη ὑπερασπιστὰς εἰς χώραν, ἥτις ἔχει ἀταξίαν τὴν ἀνάστασιν τῆς κατάρθρωσιν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ τοῦ.

Οἱ ἄρχοντές μας, ἰδοὺ ὁ πρῶτος ἐχθρὸς. Διότι εἶναι ἱεροὶ πάσης κυβερνητικῆς, διοικητικῆς, δημοτικῆς, οικονομικῆς τάξεως, διότι εἶναι ἐχθροὶ πάσης κοινωνικῆς, ἡθικῆς, ἡθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς. Καὶ οἱ δὲν εἶλθετε τελείως ἐκφυλισμένοι, καὶ οἱ δὲν ἀπολέσμενοι καθ' ὅλον κληρίαν τὴν πίστιν μας, ὀφείλομεν ν' ἀποτελέσωμεν μίαν ἐνῶσιν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν, παλαιὰν ὅλων τῶν ἀγρυπνῶν καὶ ὅλων τῶν ἀθέων.

Ὅταν ἐν καιρῷ τρικυμίας τὸ σκάφος κινδυνεύει ἀπὸ πολλοῦ ἀρχοντὶ πρᾶρρον ἢ μεθυμένον, τὸ πλήρωμα τί κάμνει;

Τὸν ἀρμακρύνει, καὶ ἂν ἀντισταθῇ, τὸν δένει.

Ἐάν δὲν ἐπιτελεσθῇ τοιοῦτό τι καὶ ἐν τῇ διοικήσει, ἡ χώρας μας, ἐάν δὲν τεθῶσιν ἐκποδῶν αἱ λεγεῶνες τῶν ἀπαιτήσεων καὶ αἱ φάλαγγες τῶν διαφορῶν, ἐκεῖ ὅπου μᾶς ὑπὸ σκοντα τὴν γέφυραν τῆς σωτηρίας, θὰ ἐμπέσωμεν μίαν ἡμέραν, ἥτις δὲν ἀπέχει πολὺ, εἰς τὴν αὐτοῦ τῆς καταστροφῆς.

Μία ἀντίδρασις τελεσφόρος κατὰ τοῦ ἔργου τῆς διαφθορῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου ἐπαιτῇ βεβαίως ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν καὶ αὐταπάρνησιν καὶ ἀγῶνα. Ἀλλ' ἂς μὴ λησιμονῶμεν ὅτι τὸ ἐφησυχάζειν ἐστὶν ἀπόλλυσις, καὶ ὅτι εἰς ὅλους μᾶς πρὸς δεινὸς ἐπικρέμονται ὁ ἐκ τῶν φύλων ἀρχόντων κίνδυνος, ὥστε καὶ ἀπὸ παιδῶν καὶ ἀπὸ γερόντων καὶ ἀπὸ γυναικῶν μία κραυγὴ καὶ μία παρακλήσις πρέπει ν' ἀντηχήσῃ καθ' ὅλην τὴν χώραν μας, αὕτη· ἀγῶν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν.

Μηχ. Ι. Γαλανός.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ

Τὸ ὑπὲρ τῶν φυλακῶν ἀνδιόφορον τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας, εἰς ὃ ὀφείλεται ἡ σωτηρία τῶν ἐρήδων ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν ἁθῶν γυναικῶν, καὶ τὸ ὁποῖον παρέχει ἐλπίδας βεβαίως καὶ περὶ τῆς κυβερνητικῆς φροντίδος ὑπὲρ τῶν ἁθῶν ἐκκλησιαστικῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ τυχῇ τοῦ θυμωμένου καὶ νὰ ἐπιστάσῃται τὰς ἐκτενέστερας εὐχὰς τῶν σεβασμιωτέρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ κληρικῶν.

Οἱ θυμωμένοι καὶ αἱ ἐκτενέστερες εὐχὰς, ἂν λάβωσιν ἐκτέλεσιν, θὰ ἐκδηλωθῶσιν εἰς τὰ πράγματα, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν, θὰ προζενήσωσιν εἰς τὴν Α. Μ. καὶ εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς.

Ἡ ἐκδηλώσις αὕτη θὰ γένη, κατὰ δύο τρόπους. Πρῶτον θὰ τὴν κάμουν ἔργον τῶν αἰ σεβασμιωτάτων ἐπίσκοποι καὶ λόγιοι ἱερεῖς συχνὰ νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς, νὰ παρηγορῶσι καὶ διδάσκωσιν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, καὶ δευτέρον θὰ φροντίσωσι σπουδαίως καὶ θὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς εἰς σεβασμιωτάτοι ἐπίσκοποι καὶ πρωτίστως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἱερού τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ὁρισθῇ διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος μ' αὐτὴν, εἰς τὴν ὅποιαν νὰ περιορίζωνται οἱ εἰς ἐγκλήματα ὑπεκρίνοντες κληρικοί. Ἀλλὰ καὶ εἰς εἰσκήρυξιν μὲν δύνανται νὰ κατασκευασθῇ ἰδιαίτερον τμήμα, ἢ ἐν αὐτῇ κλείωνται καὶ ὑπὸ φύλαξιν ἐκτίωσι τὴν ποινὴν τῶν εἰς ἐγκλήματα ἐπεσόντες κληρικοί.

Ἀνστυχῶς εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἔχομεν καὶ κληρικοὺς ἐγκληματίας. Τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι πάντες οἱ κληρικοὶ ἀφίστανται τοῦ ἰδίου προσορισμοῦ. Διότι ὁ ἑλληνικὸς κληρὸς περιέχει ἱκανὰ τὰ ἐλεγκτὰ στοιχεῖα τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς, εἶναι δὲ ἐν ὅλῳ ἐννοούμενος κληρὸς ἐπιδεκτικὸς πνευματικῆς παιδείας καὶ ἡθικῆς ἀσκήσεως ὑπὸ ἐν σύστημα συμφωνῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁρθοδόξου χριστιανισμοῦ καὶ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Τὸ νὰ εἶναι καὶ κληρικοὶ ἐγκληματῆς, τοῦτο εἶναι ἐνδείξις τῆς ἀταξίας, ἡ ὅποια ὑπεῖσθλην εἰς τὸν κληρὸν, ἐξ ἀπρονοήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ τῆς κακῆς ἐννοουμένης ἐπισκοπῆς. Ὅστις ἂν θέλῃ δύναται νὰ περιβληθῇ ἀδοκιμαστικῶς τὸ ῥάσον καὶ νὰ μετερχῇται τὸν κληρικόν. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιτηδεύσῃ ὅ,τι εἶναι συντελεστικόν πρὸς τὸν ἐναγῆ σκοπὸν τῆς ἐν ὁκνηρίᾳ καὶ ἀδρανείᾳ τρυφῆς, τὴν ὅποιαν ἔχει ἰδεώδες τοῦ. Ἐάν δὲ ὁ τοιοῦτος ἰδεώδες ἔχων κληρικὸς κατορθώσῃ καὶ γένη καὶ γραμματισμένος, τότε μὴ τὰ ἐξετάζετε. Κλαύστε μόνον καὶ κρύβετε.

Λοιπὸν δὲν εἶναι ἄπορον, ἐάν ἐν τοιαύτῃ ἐκκλησιαστικῇ ἀταξίᾳ αἱ φυλακαὶ τοῦ Συγγροῦ πέρυσιν ἐνέκλεισαν περὶ τοὺς 8 κληρικοὺς. Ἀλλὰ εἶναι καὶ δυνατόν καὶ σύνθετος σάτυρική ἐκ φύλου καὶ μίσους συκοφαντία νὰ ῥίψῃ ἀθῶους καὶ ἀγνοὺς κληρικοὺς εἰς τὰς φυλακάς. Ποσάκις δὲ συνέβη καὶ θὰ συμβαίη, ἰσχυροὶ (1) πολιτευόμενοι δῆμαρχοι καὶ βουλευταὶ νὰ ῥίπτουν εἰς τὰς φυλακάς ἀθῶους κληρικοὺς, διότι δὲν ὑπῆρξαν εἰς τὰ συμφέροντά των.

Εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι κληρικοὶ διὰ τὰς φυλακάς καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν νὰ τὸ λέγωμεν, διότι ἄλλως οὐδέποτε θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀταξίαν, ἡ ὅποια ὑπάρχει μάλιστα εἰς τινες μονὰς διὰ τῆς ἐνεργουμένης ἐν αὐταῖς μετὰ κενοδοξίας καὶ ὑλόφρονος ἰδιοτελείας ἐκλογῆς.

Παραδειγματικῶς εἰρήσθω ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν μονῶν μὲ ἴστορικὰ παραδείγματα πρέπει νὰ διέλθουν ἀπὸ τὰς στήλας τῆς Ἀναπλάσεως, διότι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ φρικασθέντες τῶν ἐκλογικῶν ἀγῶνων πολὺ πιθανόν νὰ συγκινήσωσι καὶ νὰ ἀναγκάσωσι εἰς τὴν μεταρρυθμίαν τῶν μονῶν εἰς καὶ θρησκευτικὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ ἐργαστήρια τεχνῶν, ἰδίᾳ τῆς ζωγραφικῆς, τῆς βιβλιοδετικῆς καὶ τῆς τοπογραφίας.

Διὰ τοὺς κληρικοὺς λοιπὸν ἀνάγκη ἰδιαίτερος φυλακῆς

καὶ ἐν Μοναστηρίῳ. Ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν εἰς τὰς κοινὰς φυλακάς καὶ τὸν κληρὸν ἐξουτελεῖται καὶ τοὺς λαϊκοὺς φυλοκαταμένους εἰς μέγαν βλάβην βλαβρῶν. Ὁ ἐγκληματικὸς λαϊκός, ὅσονδήποτε καὶ ἂν κατωπέσῃ, ἔχει τι τὸ ἴσοις δύναται ποτε νὰ τὸν ἀνυψήσῃ εἰς συνείδησιν. Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ θρησκεία ἡ ἐκπροσωπούμενη διὰ τοῦ κληρῶν. Ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκόμενος διατρέχει καιρὸν θεραπείας, καὶ πρὸς τὸ θεῖον μόνον δύνανται νὰ ἐκτενέσῃ μετὰ ἐλπίδος. Ὅταν ὅμως βλέπῃ τὸ ἰδεώδες τοῦ περιφρονηθέν καὶ ἀπὸ ἐκείνου διὰ τῶν ὁποίων ἀνυψοῦται εἰς αὐτό, εἰς ὅποιαν ψυχολογικὴν κατάστασιν θὰ περιέλθῃ, ὁποῖον δὲ συγκλονισμὸν θὰ πάθῃ ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ.

Ἀπορίας ἔξιν, πῶς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἀνυψώσῃ μετὰ τοῦτο τὴν διοικούσαν Ἐκκλησίαν.

Μεγάλης θαύσεως ἀφορμὴ ἡ θὰ κληρικῶν εἰς τὰς κοινὰς φυλακάς. Ἐπὶ τέλους τόσαι μοναὶ μὲ τόσα ἐν αὐταῖς σωφρονιστικὰ ἐνδοιαστήματα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χωρέσωσι 5 ἢ 10 κληρικοὺς ὑπὸ τὴν φύλαξιν δύο στρατιωτῶν; Ἀλλὰ ἡ μὴ φαίνεται τὸ ῥάσον ἐκκλησιαστικῶν εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην παρηγορίας ἐπ' αὐτό.

Τὴν καὶ τὸν κακοῦ τοῦτο θεωροῦμεν ἀποκλειστικῶς ἔργον τῆς συνεδελφικῆς φιλοφροσύνης τῶν σεβασμιωτάτων, τῶν ἀποτελούντων τὴν διοικούσαν Ἐκκλησίαν.

Τ.

ΑΝΤ. ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗ

ΤΟ ΣΦΥΡΙ ΚΑΙ ΤΑ ΛΙΘΑΡΙΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΠΡΑΓΙΑΣ

(Συνέχεια)

Προέβαινε λοιπὸν ἀκουμένη ἡ παράταξις πρὸς τὰς ἐκβολάς, καὶ ὅτε προέβαινε τὸ ρεύμα, ὅτε ἠύρνετο ἡ κοίτη, τὸν καὶ τοῦ ποταμοῦ ἡ ὁρμὴ ἐχάλαρτο καὶ τῶν λίθων ἐβράδυνετο ἡ πορεία· ἐνίστα μάλιστα ἵπταντο, παρεγγυῶντος τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἐπώπτευσεν τὸν τόπον, ἐάν εἴνοι κατὰλληλος πρὸς οἰκοδομήν· ἀλλὰ καὶ πάλιν προύμωρον ζητοῦντες συνθήκας καλλιτέρας· ἐξήτουν δὲ ἑκάστος ὁμαλὸν καὶ στέρεον, ἀποψὴν ὠραίαν, γείτονας καλοὺς, δένδρα καὶ ἄνθη καὶ πτηνὰ καὶ τετράποδα — καὶ πρὸ πάντων ἀπομάκρυνον τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκεῖ πρὸς τὰς ἐκβολάς, ὅπου ἐν εἶδει λίμνης ὡς δέλτα εὐρὺ ὁ ποταμὸς ἠπλώετο, ἐκεῖ εὐρέθη ἡ θέσις ἡ ποθητή. Καὶ ἦτο τόσον ὠραία καὶ τόσον εὐώδης, ὥστε μὲ μίαν διάθεσιν καὶ μὲ μίαν φωνὴν πάντες εἶπον·

— Ἐδοῖ.

Καὶ ὁ παταμός δὲ εἰσὶν συμμεριζόμενοι τὴν γνώμην των, ἐβράδυνε τόσον τὸν ῥυθμὸν καὶ τόσον ἐχάλασε τὴν ὁρμὴν του, ὥστε οὐδὲ προσπάθειαν ἔλιν ἐχρειάσθη νὰ σταθῇ.

— Ἀκαλτ.

ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρήσῃ καὶ πλέον τοῦ ἔτους ἐνὰ ἢ δύο ἐκ τῶν Συνδικῶν Συνέδρων.

Τίνας ;

Βεβαίως ἐκείνους, οἱ ὅτεσις ἐδείξαν ὅτι παραμένοντες δύνανται νὰ παθῶσιν ἐπιφελέστεροι εἰς τὴν Ἑκκλησίαν διὰ τῆς ἐξακολούθησός τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ ὑπηρεσιῶν τῶν.

Αὐτὸ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ θερμοῦ.

Τί δὲ συνίδη ἐν τῇ πράξει ;

Τὸ ἀντίθετον.

Τὴν προτίμησιν ἐκἀνόμισαν λόγοι καθάρως προσωπικοί, κομματικοί, ἐγωϊστικοί.

Ἡ Ἑκκλησία ὑπὲρ τοῦ κόμματος, ἰδοὺ ἡ ἀρχή.

Κατὰ ταύτην, οἱ ἀρεστότεροι εἰς τὸν Κύριον Συνδικοί ἀπελύθησαν πάντοτε μετὰ τὴν ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν, τινὲς μάλιστα καὶ πρὸ αὐτῆς. Ποιοὶ δὲ παρέμειναν ; Οἱ εὐνοοῦμενοι τῶν ἰσχυρῶν.

Εὐνοοῦμενοι δι' ἀρετὴν ; Ὁχι.

Διὰ παιδευσιν ; Ὁχι.

Διὰ χαρίσματα διοικητικά ; Ὁχι.

Διὰ τί δὲ ;

Διότι ἔσπερξαν νὰ εἶνε παράλυτοι διὰ τὴν Ἑκκλησίαν καὶ ἑκατόμηνες διὰ τὸ κόμμα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνομία δὲν γνωρίζεται χαλινός, διάφοροι Κυβερνήσεις ἐκρίναν ὅτι ταῖς ἐπετρέπετο νὰ ζώσιν εἰς ὑπερευνοῦμένους πτωχ. Συνδικαίους τὸ Συνδικὸν ἀξίωμα καὶ διὰ τρίτον ἔτος.

Ἡ ἀσέβεια τὸ ἔδωκε, καὶ ἡ ἀναισχυντία τὸ ἐδέχθη.

Τί διδὲ εἰς Ὑπουργούς τῶν Ἑκκλησιαστικῶν διὰ τοῦ τρίτου ἔτους εἰς ἓνα Συνδικὸν τῆς ἀρεσκείας τοῦ ;

Συνέχειαν ἀγέσεων καὶ συνέχειαν κερδῶν.

Τί ἄλλο ;

Φούσκωμα ἀλαζονείας.

Διότι, διὰ νὰ κρατηθῇ Συνδικὸς καὶ διὰ τρίτον ἔτος, πᾶσι νὰ εἴπῃ πῶς εἶνε κάποιος ὑπεροχή.

Καὶ τὸ πιστεύει ἴσως καὶ ὁ ἴδιος.

Τί δὲ εἶνε πράγματι ;

Ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον συναλλαγῆς.

Ἐνὰ εἶδος ἐπισκοπικοῦ φάσματος παραδιδόμενου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Μεριστοφελῆν.

Διότι ὁ Συνδικὸς τοῦ τρίτου ἔτους λαμβάνει, ἀλλὰ καὶ εἰδέναι.

Δίδει τί ;

Τὸν ἐκτὸν του. Ἡτοι τὴν ἐλευθερίαν του, ἥτοι τὴν συνέλειπν του, ἥτοι τὴν φυγὴν του.

Ὁ Ὑπουργὸς εἶνε ὁ κύριός του, ὁ ὑπέρτατος.

Ὁ Ἐπίσκ. ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ἐν ὅχι εἰς τὸν Σπαρτιάτην.

Ὁ Συνδικὸς τοῦ τρίτου ἔτους οὐδὲ ἀπαξ τὸ λέγει πρὸς τὸν δεσπότην του.

Εἶνε πλέον οὗτος ἐκλεκτός ἐκ ἐπισκόπων ;

Εἶνε καὶ ἐπίσκοπος ;

Ἀλλὰ δὲν εἶνε οὐδὲ ἀπλή ἡθικὴ μόνος ;

Τί δὲ εἶπε ;

Ὁ, τι ὁ λαὸς ἐκφράζει τὸσον χαρακτηριστικῶς.

Πολιτημένος.

Θορυβεῖται τις ἐκ τούτου ;

Ἐπεθύμουν νὰ κάμνῃ ὅ, τι λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Νὰ τὸν θορυβῇ ἡ ἀνομία αὐτὴ καὶ ἡ κακία, ὅχι δὲ ἡ ἀξία, ἥτις τὴν ἐκφράζει.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπὶ σάχυντος συναλλαγὴ, αὐτὴ ἡ ἀνιέρως ἀγορπωλγία τῆς φυγῆς καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐνδὲς ἡ δύο ἐπισκοπῶν, πρόκειται, κατὰ τὰ φημιζόμενα, νὰ παύσῃ καὶ πάλιν κατ' αὐτάς.

Καὶ τελεῖται μάχη κρυφία, ἐπίμονος, σφοδρά, λυσταλέα, καὶ κινεῖται παντοῖα μηχανεύματα, καὶ τεκταίνονται παντοῖα ἐπιβουλὰ καὶ περὶ τοῦ εἰς πόλους ἐκ τῶν Συνδικῶν νὰ λήξῃ ἡ προτίμησις, ἥτοι εἰς πόλους νὰ προσφθῇ τὸ αἶσχος. Καὶ εἰς τοὺς κύκλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔκρεπε νὰ βασιλεύῃ ἡ εἰρήνη, καὶ νὰ κινή ἡ πίστις, καὶ νὰ ἐμπνέῃ ἡ ἀγάπη, ἐν μέσῳ τοῦ ρεύματος τοῦ μασονισμοῦ, καὶ τοῦ χειμάρρου τοῦ ὕλισμου, καὶ τῶν τελεμάτων τῆς ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν καὶ τοῦ ἀγόνου τῶν ὀλίγων τυπικισμοῦ, ἄνδρες ἱεραρχεῖς ζητοῦν διὰ τῶν ἰσχυρῶν νὰ ἐκτοπίσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀντὶ νὰ συνασπισθῶν ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν μέγιστον τῆς πολιτικῆς, καὶ νὰ ἐπιτύχουν μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ Κεταστατικῷ νόμῳ ἀποδιδοῦσας τὴν Ἑκκλησίαν εἰς ἑαυτήν.

Ἡ Ἑκκλησία ἐν τῷ ἀρροδίῳ ὑπουργῷ καὶ τοῖς ἁγίοις Συνδικαίοις πρέπει νὰ ἔχῃ κηδεμόνας καὶ προστάτας. Ἐν τὰ πράγματα δεῖξουν ἄλλως καὶ κατὰ τὸν ἐπιτελούμενον κατὰ τὸν νόμον τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τότε θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι κατὰ στατικὸν σχέδιον ἡ ἀχαρακτήριστον ἀκηδία αἱ ἐπάλξεις τῆς Ἑκκλησίας μας διατελοῦν ἀφροῦρητοι, καὶ ἡ θρησκευτικὴ πρὸ πάντων δημοσιογραφία οφείλει νὰ συζητήσῃ πᾶσι μέτροις ἐπιβάλλοντα διὰ τὴν ἀμυναν καὶ τὴν σωτηρίαν.

Ἡ Ἑκκλησία δὲν εἶνε νομὴ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἐπιτελείων. Ἐκτομύρια ψυχῶν φέρονται ἐπ' αὐτῆς εἰς ζωὴν ἢ εἰς ἀπώλειαν. Καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος, χριστιανὸς ἔχει δικαίωμα ἀναμφισβήτητον νὰ ρηξῇ ὑπὲρ αὐτῆς, κραυγὴν, ὅταν τὴν βλέπῃ ὑπὸ χεῖρας ἀδελφίας ἢ ὑπόπτους νὰ φέρηται εἰς καταποντισμόν.

Μιχ. Γ. Γαλανός.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΑΤΡΟΥ

Θ'

Φίλε κ. Γαλανέ.

Ἐν οἱ Ἕλληνοὶ πῶδες ευρισκόμεσαν εἰς τοὺς Ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας, ἥδη ἦλθε καὶ ἡ σειρά τῶν θριάμβων τῆς Ἑλληνικῆς κεφαλῆς. Καὶ εἰς τὴν θριάμβων ! Διότι βεβαίως οἱ ἐπὶ νῶντες καὶ σήμερον ἀκούει, ὅτι ἡ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν γλῶσσαν μετάφρασις τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἀντικειμένη

καὶ ἀντορθόδοξος, ὑπερέδωσαν δὲ τὰ γνωστὰ ὅτι καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἡλιθιότητος καὶ μαρίας.

Διὰ νὰ πιστωθῇ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς τυγχόντες μικρὰν ἀμφιβολίαν, δεῖ ἐξετάσωμεν ἐν ἀρχῇ ἂν ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἑκκλησία ἀπαγορεύῃ ἐν γένει τὰς μεταφράσεις τῶν ἱερῶν κειμένων.

Καὶ α') γνωστὴ εἶνε ἡ Συριακὴ μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ καλουμένη πεισίτιω. Αὕτη, γενομένη κατὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας, ἡ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς τρίτης μ. Χ. ἑκτονταετηρίδος, ἦτο ἐν χρήσει, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Ἐφραίμ το Σύρου, ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ τῆς Ἐδέσσης, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ 6 αἰῶνος, ἀνεγνωρίζετο δὲ περ' ὅλων τῶν ἐν Συρίᾳ Χριστιανικῶν Ἑκκλησιῶν.

6') Ἡδὲ περὶ τὸ τέλος τῆς γ' μ. Χ. ἑκτονταετηρίδος ἡ τῆς ἀρχῆς τῆς 8' ἔγινε μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν μετάφρασιν ταύτην ἀνεγίνωσκον καὶ πλείστοι μοναχοί, ὅτινες δὲν ἐγνώριζον ἄλλην γλῶσσαν, αὐτὴν δὲ (τὴν αἰγυπτιακὴν μετάφρασιν) ἐγνώριζεν ἐκ στήθους καὶ ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὅστις κατὰ τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον, οὕτως ὡμίλει οὕτως ἐνέει τὴν Ἑλληνικὴν.

γ') Ἀρκέτα ἐνωρίς, πιθανῶς ἀπὸ τῶν μεσῶν τοῦ 6 αἰῶνος, ἐγένετο μετάφρασις τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, ἡ μετάφρασις δὲ αὕτη, ἥδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Γερτυλλιανού, ἦτο καὶ ἐν κοινῇ χρήσει εἰς τὰς λατινικὰς ἑκκλησίας.

δ') Περὶ τὸ 860 μ. Χ. οἱ Ἕλληνες μόνυχοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος ἐκλήροδοτήσαν εἰς τοὺς Σλαβούς μετὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ σλαβονικὸν ἱεράβητον καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν τῆς Π. καὶ Καινῆς Διαθήκης.

Ἐνδὲς τῶν μεταφράσεων αὐτῶν ἐφελισπονήθησαν καὶ πλείστοι ἄλλαι ὑπὸ τῶν ἀμεσῶν ἢ σιωπηλῶν ἀναγνώσεων τῆς Ὁρθόδοξου ἑκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν τῶν ἑκκλησιῶν καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Προτεστάντισμου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταφράσεων τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς διαφόρους γλῶσσας ᾗ ὥστε καταπληκτικῶς. Ἡ δὲ ὀρθόδοξος ἑκκλησία ποτὲ δὲν ἡμφισβήτησε τὸ δικαίωμα τῆς μεταφράσεως τῶν Γραφῶν εἰς ἀνδρηπότε γλῶσσας, ὁρῶς πρὸς τοῦτο, ὅτι αἱ Γραφαὶ ἐδόθησαν, ἵνα ἀναγινώσκωνται, ἀκούωνται καὶ ἐνοῶνται ὑπὸ τῶν πιστῶν πάσης φυλῆς καὶ γλώτσης.

Περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Χριστοῦ ὑποστηρίζεται ὅτι ἐκήρυττε καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο μωρόν (τὸ νὰ ἰσχυρισθῇ τις) ὅτι μόνον Ἑλληνιστὶ ἐδίδασκεν. Εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων ἀνεγίνωσκε τεμάχια τῶν Γραφῶν ἐκ τοῦ ἑβραίου κειμένου καὶ ἑβραϊστὶ ἔκρινε τὰς ἐν αὐταῖς διδασκαλίας. Τὰς περιόδους τοῦ δὲ ἐπεκτείνων καὶ τὰ κηρύγματά του εἰς διαφόρους τόπους, μετεχειρίζετο ἑκσταχοῦ τὴν γλῶσσαν, εἰς ἣν θὰ ἦτο καταλήπτος. Ἀπὸ τοῦ σταυροῦ δὲ συρογαλῶντι ἐφώνησεν ἅ Ἑλ, Ἑλ, λαμὰ σαβχαλὰ. Τοιοῦτοτρόπως τὸ προσωπίον παραδειγμα τοῦ Κυρίου δὲν ἐπέβαλε εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τοῦ ὡρισμένου τινα γλῶσσαν, ἀλλ' ἐδίδασκεν ὅτι πᾶσα γλῶσσα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὴν αἰσάνειν καὶ τὴν ἐρμηνεῖαν τῶν θείων νοημάτων.

Τοῦτο γὰρ δὲν ἐπινερόθη καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστής, ἐν τῇ ἐπιφοιτῇ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου ; Οἱ Ἀποστολοὶ τότε καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῇ πρὸς πνεύμῳ προσκυντοῦντες ἐλάλησαν ποικίλως γλώτταις. Καὶ εἰ προστρέξαντες Πάρθοι καὶ Μάρδοι καὶ Ἑλαμίται καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίον τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντιον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παφλαγίαν, Λύκαον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπὶ δὲ ἰσχυροὶ τῶν μαρτύρων, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσηλυτοί, Κρήτες καὶ Ἀρβίς, ἐβόμαζον ὅτι ἕκαστος ἔκαστε καλούμενην ἐκεί τὴν ἴδιαν οὐ τοῦ γλώτσης. Ὑπάρχει διδάγμα ἀπὸ τοῦτο λαμπρότερον περὶ τοῦ ὅτι τὰ θεία ῥήματα οὐ μόνον δὲν ἐμποδίζονται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ διαδίδωνται ἐν πίστι γλώτταις καὶ φωνῇ.

Καὶ τώρα δεῖ εἰλωμεν ἐγγότερον εἰς τὸ ζήτημα μας. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἑκκλησία ἔχει τὴν Παλαιὰν Διαθήκην εἰς πρωτότυπον κείμενον, ὅχι. Ἀλλὰ πῶς ; Εἰς μετὰ ἑβραϊσιν ἑλληνικῶν ἐκ τοῦ ἑβραίου κειμένου. Αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ κατὰ Μετθεῖον εὐαγγελίου πῶθεν ἐφελισπονήθη ; Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἑβραίου πρωτοτύπου.

Ὅστε ἡ ὀρθόδοξος ἡμῶν ἑλληνικὴ ἑκκλησία, κατὰ τὴν μαρτυρίαν πραγμάτων ἀνομοιομοιότητων, οὐ μόνον δὲν πολεμεῖ τὰς μεταφράσεις τῶν Γραφῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ κατέχει ὁ ἑκκλησιῶν μὲν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ὁ ἑκκλησιῶν δὲ τὸ κατὰ Μετθεῖον Εὐαγγέλιον, διὰ μετάφρασεως.

Θίλω συνεχίσει, κ. Γαλανέ, εἰς ἐπομένην ἐπιστολήν τὴν ἐξέτασιν τοῦ φρονήματος τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν Ἑκκλησίας περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Ἰ. μέτερος
Εἰς ἱατροῦς.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

110

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἀρχιμανδρίτου καὶ προλήτου τῆς Θεολογίας.

Πιστὴν καὶ ἐνθουσιώδη ἐρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου προσφέρει εἰς τὸ κοινὸν ὁ ἐλλόγιμος καὶ φερέποντος ἀρχιμανδρίτης κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου διὰ τοῦ ἀρτιφραγῶς τόμου τούτου. Ὁ Εὐαγγελικὸς νόμος, ὁ νόμος τῆς μετανοίας, τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης, τῆς τελειότητος, καθίσταται οὕτω γνωστός καὶ προσφιλὴς διὰ σαφούς καὶ εὐληπτοῦ ἐρμηνείας, ὥς πρὸς τὰς αἰτίας αἰσχυρῶς, ἐν ᾗ φρονιμῶν καὶ καθορίζεται ὁ Εὐαγγελικὸς νόμος ὡς νόμος πίστεως δι' ἀγάπης ἐνεργουμένης. Ἀκούσθαι δὲ ἡ ἑρμηνεία τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου ἡγερωμένη καὶ καλλιπής, ἐνεργὴ καὶ θελγούσα διὰ τοῦ θείου φωτός τῆς, ὅρ' τοῦ φωτισμένου διδασκόμενου ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγίτης νὰ ἔχωμεν πρὸς τὸν εὐεργετὴ Πατέρα καὶ πρὸς τὰ τέκνα του, τοὺς ἀνθρώπους ἐν μετανοίᾳ

καὶ ὑψηλῶς, ἀγνῶς, ἀγνώστῳ φρονήματι, οἰοθῆματι καὶ διωγωγῇ νὰ ζώμεν. Ἐντελλόμεθα δὲ νὰ συνεισφέρωμεν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, νὰ συντελώμεν εἰς τὴν συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας, νὰ ἐργοζώμεθα ἀκατάβλητοι ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τῆς ἐπιστήμης, τοῦ φωτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἀγάπης τῆς πρὸς αὐτούς, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀγάπη εἶνε, πατὴρ τῶν ἀνθρώπων, θελὼν νὰ γινώμεθα τέλει, ὡς εἶνε αὐτὸς τέλειος, νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν δικαιοσύνην, νὰ φρονώμεν, νὰ ἀγκυρῶμεν, νὰ πράττωμεν πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ νὰ συγκινώμεθα ὡς ἀπὸ τοῦ διακρίνομεν ἐν τῇ φυσικῇ ἢ τῇ ἠθικῇ κόσμῳ, νὰ βοηθῶμεν μετ' εὐκρινούς τρυφερότητας τοὺς δεομένους τῆς ὑλικῆς ἢ ἠθικῆς ἡμῶν βοήθειας, νὰ ἀγαπῶμεν καὶ τοὺς ἐχθρούς μας, τὸν χρόνον, τὰ ἀγαθὰ μας, τὰς δυνάμεις καὶ τὴν ζωὴν μας ἐτι εἰς τὸν θάλαμον τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀληθείας, παντός καλοῦ, ἀγίου, θεοῦ ἔργου νὰ θυσιάζωμεν.

Ἡ ἱστορία 19 αἰώνων περιφανῶς μαρτυρεῖ ὅτι, ὁρθῶς νοούμενος καὶ γνησίως ἐφαρμοζόμενος, ὁ Εὐαγγελικὸς νόμος σώζει καὶ εἰς ἀπειρον τελειότητα καὶ πρόοδον κατευθύνει τὰ άτομα, τὰς οἰκογενείας, τοὺς λαούς, τὰ ἔθνη, τὰ κράτη, τὰς κοινωνίας. Ἰδοὺ διατὶ ἐλαφύτως εἰς πάντας συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἐν ᾧ ἡ χριστιανικὴ τοῦ πατρὸς Τιμοθέου γραφίς, μετὰ διακεκριμένης γνώσεως καὶ γνησίως χριστιανικοῦ πνεύματος, ἐρμηνεύει τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου τὰ θεῖα ἐντάλματα.

Π. Κ. Γερογοιάννης.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— Οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον νόμον, ὁποῖος ὑπεχρέωνε τὸν καθενα νὰ εἰδῇ λόγον πῶς ἐσχημάτισε τὴν περιουσίαν του, καὶ πεθερὶ πορίζεται τὰ εἰσδήματά του.

— Καὶ οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνα ἀνάθετον εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον νὰ ἀνιχνεύῃ μετ' ὅποιον τρόπον ἑκαστος πολίτης πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

— Κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Σόλωνα, πᾶς πολίτης, κατασταθεὶς διαβόητος διὰ τὴν διαφθοράν τῶν ἡθῶν του, ὅποιοςδήποτε καταστάσεως καὶ ἂν ἦνε, ὅποιοςδήποτε χαρίσματα καὶ ἂν ἔχῃ, ἀπεβάλλετο ἀπὸ τὸ ἱεράτειον, ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα, ἀπὸ τὴν βούλην καὶ τὴν γενικὴν συνέλευσιν, καὶ δὲν ἠδύνατο μᾶτε εἰς τὸ βῆμα νὰ φανῇ, μᾶτε πρεσβεῖαν νὰ ἀναλάβῃ, μᾶτε μέρεος εἰς τὰ δικαστήρια νὰ ἔχῃ.

— Κατὰ τὸν ἴδιον Σόλωνα ἡ διαφθορὰ δὲν ἀιτρεχταί εὐκολὰ ἀπὸ τὰς κατωτάτας εἰς τὰς ἄνω, ἢ ἀχρεϊότης ὅμως τῶν ἀρχόντων γρηγόρα ἡμπορεῖ νὰ μολύνῃ ὅλον τὸν ἔθνον. Διὰ τοῦτο ἔφφνει ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἡμπορεῖ νὰ εἶνε βραδυτέρα εἰς τὰ σφάλματα τῶν ἰδιωτῶν, ὁφείλει ὅμως νὰ ἐκτείνῃ τὴν χεῖρά της ἀμέσως εἰς τὰ ἐγκλήματα τῶν κατεχόντων τὰς δημοσίας θέσεις καὶ ἐξουσίας.

— Ο Φακίων κατὰδεκτικὸς φιλόφρωνος, θυγάτηρα

τικὸς εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀνθρώπων, ἦτο πικρὴς καὶ αὐστηρὸς πρὸς ἐλαίους, οἵτινες διέφθειρον τὰ ἔθνη μετὰ τὰ πορκαδεύματα τῶν, ἢ τὴν πολιτείαν μετὰ τὰς συμβουλὰς τῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Τὴν περαιτούσαν ἐβδομάδα μᾶς ἐδηλώθη ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὅτι ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος προτιθεταὶ νὰ ζητήσῃ δι' αἰτήσεώς του ἀντίγραφον τοῦ λιβέλλου καὶ τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως, περὶ ᾧ ἐγράφημεν εἰς προηγούμενα τῆς «Ἀναπλάσεως» φύλλα, ὅτι δέ, ὅταν διαταχθῇ τὸ Γραφεῖον νὰ τὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Α. Σιθασμιότητα, θὰ εἰδοποιηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως λάβωμεν τοιαῦτα.

Χθὲς ἐρωτήσαντες πότε δυνάμεθα νὰ προσέλθωμεν, ἵνα ζητήσωμεν τὰ ἀντίγραφα, ἠκούσαμεν ὅτι ὁ Ἅγιος Χαλκίδος ἀκόμη δὲν ὑπέβαλε τὴν σχετικὴν αἴτησιν.

Ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπωμεν ὅτι διὰ τοιαύτην ὑπόθεσιν ἤξιζε περισσότερο σπουδῇ.

Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀναβολὴ δὲν θὰ παραταθῇ πέραν τῆς ἐρχομένης ἐβδομάδος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἐγράφη σήμερον ἐν τῇ «Νεολόγῳ Κωνσταντινουπόλεως» ὅτι προκρίνεται νὰ παραμείνουν εἰς τὴν νέαν Ἱερὰν Σύνοδον οὗο ἐκ τῶν ἡδὴ Συνοδικῶν, οἱ Σεβ. Χαλκίδος Ευγένιος, καὶ Ἀρτῆς Γενναῖος· ὁ Ἅγιος Ἀρτῆς διὰ δευτέρου ἔτους· ὁ Ἅγιος Χαλκίδος διὰ τέταρτον ἔτος. Ἐὰν ἡ πληροφορία ἐπαληθεύσῃ, θέλει μαρτυρηθῇ ὅτι ἡ συναλλαγὴ καὶ ὁ μεσσανισμὸς ὑπεσκέλισαν δεινῶς τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν, μεγάλη δὲ καὶ ἀποφασιστικὰ ζητήματα δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ταθεύουν πρὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ 22^η Αὐγούστου

Ὁ Ἀπόστολος Α' Κορινθ. θ'. 2—12.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. ΙΗ' 23—35

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ

Εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς Ἀναπλάσεως,

Ἐν τῇ Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον

8—9 μ. μ.

Σαββάτῳ 21 Αὐγούστου Μιχ. Ι. Γαλανός.

Κυριακῇ 22 » Μιχ. Ι. Γαλανός.

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὁρφανοτροφείῳ ἐν Πειραιεῖ

Σαββάτῳ 21 Αὐγούστου 8—9 μ. μ. Δ. Παπαδόπουλος.

Πέμπτῃ 26 » 8—9 μ. μ. Μιχ. Ι. Γαλανός.

Τυπογραφεῖον Ἀδριανοῦ Νικολάου

Τυπογραφεῖον Ἀδριανοῦ Νικολάου